

V
O
O
S
-
K
E
R
T
O
M
U
S

2016

SAVONLINNAN
KRISTILLINEN
OPISTO
1946-2016

2016

Opisto sai lahjaksi taiteilija Maire Pyykön maalauksen opiston entisestä perunakellarista. Nykyään kyseinen kellari toimii kappelina.

Suunnittelu ja toteutus:
Tero Huvi ja Soili Isotalo
Taitto: Petteri Pitkänen ja Tea Ikonen (keskiaukeama)
Kuvat: Opiston kuva-arkisto
Teema: SKO 70 vuotta
Julkaisija: Savonlinnan kristillinen opisto ry
Painopaikka: Skyprint Oy, Leväsjoki 2017

Sananen rehtorilta

Aleksis Kiven Nummisuutareita mukaellen: Maailma muuttuu SKOseni! Vuosi 2016 oli opiston 70-vuotisjuhluvuosi, jolloin tuli katseltua aikaa taaksepäin tavallistakin enemmän. Juhlissa kuulin kertomuksia opiston aamuhämäristä. Aikalaiset tapasivat toisiaan ja muistoja jaettiin. Elämä ja arki oli erilaista sodan jälkeisessä Suomessa kuin nyt.

Kun tavallisesti pyrimme katsomaan eteenpäin ja valmistautumaan tulevaisuuteen, oli hyvä keskittyä hetkeksi pohtimaan mitä polkua pitkin tähän päivään on saavuttu ensin Säämingin ja sittemmin Savonlinnan kristillisen opiston olemassaolon aikana. Kuvataiteilija ja opiston pitkäaikainen ystävä Maire Pyykkö antoi lahjan, joka korosti alun lausahdusta –Maailma muuttuu. Maire oli maalannut opiston vanhan perunakellarin Tupalan takana vuonna 2006. Hetki tuon kulttuuriteon jälkeen seurasi toinen kulttuuriteko - perunakellari muutettiin kellarikappeliksi.

Tämä kuvastaa sitä, että kaikki muuttuu, mutta mikään ei muutu. Savonlinnan kristillisellä opistolla ei ehkä tarvita enää perunakellaria, mutta kappelia tarvitaan! Olemme ylpeitä juuristamme, mutta suuntaamme kohti tulevaisuutta!

Tommi Tuunainen
Rehtori

Opisto on tarvinnut Raunia ja Pirjoa

Tero Huvi

Äidin kehoituksesta

Opiston käytävä täyttyy hymystä, kun kaksi entistä pitkäaikaista työtoveria kohtaavat. Sanoja ei tarvita. Menneet vuodet ja yhteinen rakkaus opistoa ja sen työtä kohtaan riittävät. Keittiön voimaisen Rauni Liukon ja toimistonhoitaja Pirjo-Liisa Hirvosen matka on ollut opistolle mielenkiintoinen.

Tulin opistolle vuonna 1962 äidin vakavasta kehoituksesta, nauhaa Rauni. Jäin töihin valmistuminen jälkeen aina vuoteen 1967 asti. Muutaman vuoden tauon jälkeen palasin vuonna 1970 ja jäin eläkkeelle vuonna 2006 emännän tehtävistä. Muistissa on hyvin vaatimaton keittiö, jossa ei ollut pakastimia tai oikeastaan muitakaan nykyaikaisia laitteita. Vähitellen tilanne muuttui ja hiljalleen luovuttiin myös opiston omista kasvimaista, joista oli saatu perunat, juurekset ja vihannekset opiston ruokapöytään.

Lehti-ilmoitukseen kannatti tarttua

Syyskuussa 1977 opistolle tiensä löytänyt Pirjo kertoo muuttaneensa Savonlinnaan työn ja rakkauden vuoksi. Huomasin paikan olevan auki ja lehti-ilmoituksen perusteella hain. Enpä olisi uskonut, että 40 vuotta vierähtää samassa paikassa kertoo syksyllä eläkkeelle jäävä Pirjo.

Kysyessäni Pirjolta millainen muistikuva hänellä on 1970-luvun Savonlinnan kristillisestä opistosta saan vastauksen, että hyvin erilainen. Rakennukset olivat paikallaan, rehtori asui nykyisessä Mikkolassa, henkilökunnalla oli majoitustiloja Villa Musicassa (entinen Touhula) ja oman työn kannalta merkittävää oli sekin, että opistolla oli oma kirjanpitäjä, muistelee Pirjo.

Opistoa ei kaada mikään

Aika tuntuu kulkevan kahden voimaisen kanssa kuin siivillä. Paljon nimiä, muistoja, tapahtumia, iloja ja suruja. Molempien mieleen on jäänyt ne vaikeat ajat jolloin opistoa uhkasi monen muun kansanopiston ohella lakkauttaminen. Tuo aika yhdisti meidät kaikki, kertoo Rauni. Raunille on jäänyt mieleen myös Pirjon sanat menneiltä vuosilta: ”opistoa ei kaada mikään!”

Haastatteluun varattu aika alkaa lähentyä loppuaan. Huomaan, että ajatukseni harhailevat vaikeissa ajoissa ja siinä kuinka kaikki puhalsivat yhteen hiileen. Pirjo kertoo kuinka erään johtokunnan kokouksen päätteeksi silloinen puheenjohtaja maanviljelijä Siilas Rönkkönen totesi rauhallisesti ja vahvasti opiston työhön ja tehtävään uskoen: ”minä autan siinä missä vain voin”

Opisto on tarvinnut Raunia ja Pirjoa – kiitos Teille!

70 vuotta

Kutsu

Kutsunne ystävällisesti
Teidät juhlimaan kanssamme
Savonlinnan kristillisen opiston
70-vuotisjuhlaa lauantaina 1.10.2016
alkaen klo 11.30 opistolle Ritalanmäelle.

Juhla jatkuu sunnuntaina 2.10.2016 messulla
Savonlinnan tuomiokirkossa klo 10.00.
Messun jälkeen on kirkkokahvit
Säämingin seurakuntatalolla.

Sydämällisin tervetuloitotuksin
Savonlinnan kristillisen opiston johtokunta ja
rehtori Tommi Tuunainen

Arcc

Savonlinnan Kristillinen Opisto

Opisto täytti komeat 70 vuotta!

70
sko

Soili Isotalo

Kulunut vuosi oli Kristilliselle opistolle juhluvuosi, sillä opiston perustamisesta tuli kuluneeksi komeat 70 vuotta. Korkeasta iästä huolimatta -tai juuri sen ansiosta- opiston toiminta on tänä päivänä laajempaa ja monipuolisempaa kuin konsaan, eivätkä vuosikymmenet liioin paina opiston kunnossa tai ulkonäössäkään. Lippu nostettiin korkealle salkoon 1.10.2016 opiston 70-vuotisjuhlan merkiksi, jota vietettiin juuri remontoitussa suuressa juhlasalissamme ja seuraavana päivänä Savonlinnan Tuomiokirkossa pidetyssä juhlamessussa.

Suureksi iloksi saimme todeta, että juhlavieraita saapui runsaslukuisesti juhlistamaan yhdessä opiston henkilökunnan ja opiskelijoiden kanssa seniori-ikää lähestyvän opiston upeaa, näyttävää, vaikuttavaa, vaiherikasta elämän taivalta. Arvokkaan pääjuhlan puheissa tarkasteltiin opiston merkitystä kristillisen sivistyksen lähteenä vuosikymmenien takaa nykyajan haasteisiin ja tulevaisuuden näkymiin. Illalla juhla jatkui perinteisen Toveri-illan puitteissa. Sunnuntaina aamiaisen jälkeen osallistuttiin Savonlinnan Tuomiokirkkoon messuun ja sen jälkeen kokoontuimme kirkkokahville entiselle Säämingin seurakuntatalolle muistelemaan opiston 70-vuotista taivalta.

Kristilliset arvot opiston tienviittoina

Opiston johtokunnan tervehdyksen arvokkaaseen juhlaan toi pitkäaikainen johtokunnan jäsen Jaakko Heikkilä. Johtokunnan puheenjohtaja, yliopistonlehtori **Anna-Mari Lindeberg** oli estynyt tulemaan juhlaamme. Opistoa onnitellen hän lähetti koko juhlaväelle lämpimät terveisensä.

Juhlapuheen piti opiston entinen opiskelija, maisteri **Ville Löppönen**. Hän pohti puheessaan sivistyksen syvintä olemusta. ”Opisto on monikulttuurisuuden kohtaamispaikka, jossa taiteiden moninaisuuden kautta päästään kiinni sivistyksen syvyyksiin.” Ville Löppönen muisteli opistolla vallinneen ilmapiirin olleen kaikkein merkittävin tuki. ”Tämä kuvaa hyvin sitä, mistä sivistyksessä ja luovuudessa on kysymys: tukemisesta ja tilan antamisesta.”

Opiston rehtori **Tommi Tuunainen** painotti puheessaan ”Onneksi meillä on strategiatyö tehty. Kristillisuus tarkoittaa meillä kristillisiä perusarvoja, jotka ohjaavat työtä.” Rehtori totesi myös valtiiovallan tunnustavan nyt tarpeen Savonlinnan kristillisen opiston osaavalle työlle. ”Saimme kesällä päätöksen aikuisten perusopetuspaikkojen tuplaamisesta, ja tänäkin vuonna meillä on ennätysmäärä opiskelijoita: 135 opiskelijaa pitkillä linjoilla.” Opisto on oikealla tiellä ja ennakoiti muutosten suhteen on hallinnassa.

Lea Ruuskanen, opiston entinen opiskelija muisteli juhlassa opiston nuoruuden-aikoja. Lealla oli monenlaista mielenkiintoista tapahtumaa kerrottavana vuosien varrelta. Vaikutti siltä, että opiskelu täällä kristillisellä opistolla on ollut varsin lämminhenkistä ja kantanut hyvin elämässä eteenpäin. Neljäkymmentäluvulla on ollut suuri ja arvostettu asia päästä opiskelemaan kansanopistoon ja vielä naisena.

Pääjuhla päättyi yhteisesti laulettuun **Jukka Kuoppamäen** säveltämään ja sanoittamaan lauluun Sininen ja valkoinen vuodelta 1972. Tämä laulu lauletaan nykyään opistolla itsenäisyyspäivä- ja joulujuhliissa sekä myös kevätjuhliissa. Sininen ja valkoinen on suomalainen laulu, jonka opettajat haluavat opettaa jokaiselle maahanmuuttajaopiskelijalle.

Muistorikas Toveri-ilta

Opistolla järjestettävät Toveri-illat ovat olleet perinteisiä entisten opiskelijoiden kokoontumistapahtumia vuodesta toiseen. Näin ollen oli luonnollista yhdistää Toveri-ilta pääjuhlaan ja vaihtaa kuulumisia yhdessä olon tiimoilta. Illan juonsi opiston kunniajäsen **Rauni Liukko**. Ohjelmassa oli muistelua menneiltä ajoilta ja välillä tuttuja yhteislauluja. Pohjanmaalta saapuneen apulaisrehtori **Suoma Ronkaisen** kertomukset iltahartauksista, näytelmäpiireistä ja muista tapahtumista veivät kuulijoiden ajatukset menneisiin aikoihin. Myös ensimmäisen vuosikurssin opiskelija 1946-1947 **Sisko Valkonen** (os. Lappalainen) jaksoi osallistua juhlaan iloisin ja reippain mielin.

Opiston 70-vuotisjuhlatalaisuuksista muodostui kaikille osallistujille lämminhenkinen ja muistorikas kokemus. Vieraille jäi lämpimien muistojen lisäksi myös selkeä kuva opiston nykyisestä toiminnasta ja usko opiston vahvaan menestykseen tulevaisuudessa.

Juhlapuhuja Ville Löppönen.

Tervetuloa juhlimaan 70-vuotista taivaltamme - toivottavat opettajat. Vasemmalta Tommi Tuunainen, Marja Koskela, Soili Isotalo, Minka Reinikainen, Helena Strand, Elise Kosonen, opiskelija Elisa Kiuru ja Kaisa Puustinen.

Savonlinnan seudun romanilähetys ry:stä vieraina olivat Armi Kellokoski ja yhdistyksen puheenjohtaja Ossi Blomerus. I

Näyttely opiston historiasta.

Opiston entiset opiskelijat Oravin rukouspiirin vetäjä, opiston tukija Pirkko Torpakko ja Lea Ruuskanen. Rukouspiiri on kerännyt opistolle avustusrahaa lukuisia vuosia.

Opistolla on kautta aikain ollut varsin hyviä esiintyjä omasta takaa. Kanttorit Arto Liukko ja Helena Strand.

Pitkäaikainen opiston yhteistyökumppani Savonlinnan Seudun Sotaveteraanit ry:n puheenjohtaja Jaakko Lindell onnittelemassa opistoa.

Vasemmalla opiston entinen rehtori Teuvo V. Riikonen puolisonsa Lean kanssa, keskellä nykyinen rehtori Tommi Tuunainen ja vararehtori Soili Isotalo.

Opettaja Jukka Anttonen kitaransa kanssa.

Opiston rehtori Tommi Tuunainen on johtanut opistoa neljä vuotta. Aikaisemmin rehtorit olivat teologeja, pappeja - Tommi on koulutukseltaan luokanopettaja, pätevöitynyt rehtoriksi ja ollut aikaisemmin pitkään opiston johtokunnan puheenjohtajana.

Opiston juhlissa on esiintynyt jo monena vuotena opiston omasta henkilökunnasta koostuva laulukuoro. Kuoron nimi on Valkoisen ruusun kuoro. Nimi on tullut siitä, kun vuonna 2013 toimistomme pitkäaikainen työntekijä Pirjo-Liisa Hirvonen, lempinimeltään First Lady, sai Valkoisen ruusun kunniamerkin presidentiltä. Samana vuonna perustettiin kyseinen henkilökunnan kuoro. Mikä olisi sopinut paremmin kuoron nimeksi kuin Pirjo Liisan kunniamerkin nimi. Kuoroa johtaa Helena Strand.

Messun jälkeen kahvihetken tunnelma oli lämminhenkinen.

Kirkkokahvit

Soili Isotalo

Messu ja kirkkokahvit kuuluivat opiston 70-vuotisjuhlatilaisuuksien sarjaan pääjuhlan ja To-veri-illan kanssa. Entisellä Säämingin seurakuntatalolla oli järjestetty perinteiset kirkkokahvit opiston juhlavieraille. Näin ollen vierailta oli vielä hetki aikaa vaihtaa kuulumisia ja muistella opiston 70- vuotista taivalta. Tilaisuudessa soittivat opettajat **Laura Vartio** ja **Helena Strand**. Pohjanmaalta asti oli saapunut arvokkaaseen juhlaamme kovasti odotettu juhlavieras kansakoulun opettaja ja opiston apulaisrehtori **Suoma Ronkainen**. Monet kuulumiset ja muistellut tuli vaihdettua Suomen kanssa. Myös opiston nykyinen henkilökunta sai uusia ajatuksia menneistä tapahtumista omaan työhönsä.

Vasemmalta. Pääjuhlassa puheen pitänyt entinen opiston opiskelija Lea Ruuskanen, Eeva Lappalainen ja entinen opiskelija, pitkäaikainen Oravin rukouspiirin vetäjä, opiston tukija Pirkko Torpakko.

Opiston emäntä Paula Matikainen oli leiponut perinteiset kahviherkut; pullakranssin, tiikerikakun ja herraskartanon pikkuleivät.

SAVONLINNAN KRISTILLINEN OPISTO 1946-2016

Mikko Kivekäs
1946-1959

Juhani Ranta
1960-1963

Olavi Ronkainen 1963-1967
(Kaksi vuotta kirkkoedustajana)

Veli Toukomiä
v. rehtori 1972-1975

Suoma Ronkainen (nyk. Heikkilä)
v. rehtori 1976-1986

Leena Rautio (nyk. Juonen)
v. rehtori 1986-1987

Kimmo Juutilainen
1987-1988

Kimmo Maanselkä
1988-1996

Raili Kontinen
v. rehtori 1991-31.7.1999

Teuvo V. Riikonen
1999-2011

Soili Isotalo
v. rehtori 2011-2012

Tommi Tuunainen
2013 -

REHTORIT

Ensimmäisinä vuosina oppilaille jaettiin apurahoja, joiden myöntäjinä olivat mm. Säämingin seurakunnan nuorten rahasto, Savonmaan kirjapaino Oy ja Sulkavan seurakunta. Useat opiskelijat vapautettiin opiston alkuvuosina kokonaan opiskelumaksuista vähävaraisuuden vuoksi.

Polttopuut saatiin opiston omista metsistä. Vuonna 1952 sekahalkoja lämmityksen tarpeisiin kertyi 443 kuutiota.

Lainoja on ollut aina ja tulee olemaan. Vuonna 1958 kirkkovaltuutukselta saatuja lainaa lyhennettiin 200 000 markkaa ja seuraavana vuonna samaa lainaa lyhennettiin 300 000 markkaa.

Ensimmäisen kirkko-historian, kirjallisuutta, yhteiskuntaoppia, äidinkieltä ja paljon muitakin aineita. Vuodet vierivät ja vähitellen mukaan tulivat erittymiset linjat ja myös ammatilliset tutkinnot. Historian aineista löytyi perhepäivähoitajien perustutkinto, lähetyslaitteiden koulutus, kulttuurishteerin opintolinjat, järjestötoiminnan opintolinjat, teatteri- ja viestinnän linjat, ammatillinen koulunkäyntiavustajalinjat, musiikkilinjat, kuvataidelinjat, 10-luokka, maahanmuuttajien perusopetus, suomen kielen intensiivikurssit...

Vuoden 1993 tilinpäätös oli alyyämäinen yli 240 000 markkaa. Huolimatta tiukasta taloustilanteesta opisto halusi panostaa siihen, että henkilökunta oli tavoiteltavissa. Kannuhoitaja ei hukkaan voinut vielä unelmoita, mutta opiston talonmiehen käyttöön hankittu langaton puhelin. Hontalappu-hankinnalle oli 3700 markkaa.

Vuonna 2005 koulutusyhteistyösopimukset Suomen Karmelystyksen ja Enonkosken luostarin kanssa.

Lokakuun 28 p:n vuonna 1946 - opiston ensimmäinen työkausi alkoi!

Vuonna 1949 oppilaat toimittivat omaa "Kirjalehteä". Jokainen oppilas joutui vuorollaan lehden toimitukseen.

22.2.1958 opisto oli mukana piispantarkastuksessa. Opiskelijat ja koulun henkilökunta tervehdytti piispa virrellä 408.

Työlupauksia ja tukkeja! Opiston laajeneminen synnytti tarpeen kerätä sitovia lupauksia heiltä, jotka lupasivat työpanoksen rakentamista varten. Niitä saatiin yli 400 ja toteutettu tukkeräys tuotti 3000 tukkia! Eläköön vuosi 1967 ja yhteisen tekemisen ilo!

Vuonna 1988 opisto sai vieraita Uumajasta. Kimmo Maanselkä hävi johtokunnan viereana ja jäi rehtoriksi.

Kursseilla on mukavaa! Toimintakertomusmerkintä vuodelta 1991: Radiolähetystyön kurssi, Saunurikurssi, Hevoshoitajan perus- ja jatkokurssi, Kuoronjohtokurssi.

Yhteistyössä on voimaa. Vanhan pöytäkirjan eli Ritalan peruskirjasta ei pystytty aloittamaan vuonna 1996 vaan se siirtyi vuodelle 1997. Syynä oli talouden epävarma tilanne, joka korjautui seuraavasti: teka valtiolta 40% ja Savonlinna-Säämingin seurakunta lähti mukaan hankkeeseen 100 000 markalla. Hei ei unohdeta Savonlinnan kaupunkia, heidän avustuksensa 50 000 markkaa. Kasvan pohja peitti.

Hei, onko opistolla kutukke-toimintaa? Mitä se on? Vuonna 2015 alkoi uudet tuulet puhalttaa...

22.11.1945 Itä-Savon kristillisen kansanopisto-yhdistyksen perustamiskokous.

Opiston opiskelijoiden ensimmäinen retki suuntautui Savonlinnan savaalaan, tarkoituksena oli verkostoa potilasta viisulla.

Käyttätymis-harjoituksia pojille ja tytöille joka viikko 10 tuntia (v. 1950)

Kristillisen nuorisotyön kehittäjät ja todelliset veteraanit Pentti Tahio ja Sulo Kaario vierailivat vuonna 1961 opistolla luennoiden mm. kerhotoiminnan käytännön johtamisesta.

Menneinä vuosikymmeninä opistolla vieraili useaan otteeseen nuorten ryhmiä Saksasta. Kesällä peräti kolme ryhmää leireilemässä Ritalanmäellä ja nauttimassa opiston tunnelmista ja palveluista.

On sitä joskus ollut vilskettä Ritalanmäellä! Heinäkuussa 1990 Suomen Ev. lut kansanlähetystyksen kesäpäiville osallistui liki 5000 ihmistä! Huhi!

Opiston johtajan vaimo ei ole vain vaimo vaan johtajatar.

Opistolla ollaan yleensä pithään töissä. Apulaisrehtori Pirjo Muttilaisen 30-vuotinen työväkka päättyi toukokuussa 2000.

Syksyllä 2009 opintonsa aloitti 74 opiskelijaa.

Rehtori Tommi Tuunainen päiväkirjamerkintä vuoden 2014 toimintakertomuksessa: opisto on valmis vastaiskuhin ja maalinteokoon, kun aika on oikea jalkapallomies Tuunaisella taidi olla suunnitelmaa...

Yhteisiä askelia Ritalanmäellä 1946-2016

Tero Huvi

ALUSSA OLI RITALANMÄKI

Savonlinnan Pihlajaniemen rantamaisemaan on kuulunut satojen vuosien ajan paikka missä sijaitsee Säämingin pappila. Ritalanmäellä sijaitseva rakennus on toiminut kirkollisen elämän keskuksena toimien kirkkoherrojen asuntona 1500-luvulta 1940-luvulle asti. Samaisella paikalla on askelmerkkinsä maaperään jättänyt myös Mikael Agricola, joka vieraili Ritalanmäen maisemissa vuonna 1549.

Pohjoismaista saatujen oppien kautta ensimmäinen suomalainen kansanopisto perustettiin Kangasalle vuonna 1889 ja Suomen kansanopistoyhdistyksen perustamiskokous pidettiin vuonna 1905 Suomen ollessa vielä osa Venäjää. Ritalanmäen pappilan saaminen opistoksi ei ollut ihan mutkatonta, halukkaita ostajia kun ilmaantui muitakin. Säämingin kunta halusi perustaa tiloihin lastenkodin ja Ritalanmäen tienoosta kiinnostuneita olivat myös kansanopisto-toimijat. Ratkaisevassa äänestyksessä maaliskuussa 1946 kirkkovaltuuston 24 edustajasta 20 kannatti pappilarakennuksen myymistä aloittavan opiston tiloiksi. Päätös oli pitkän ja hyvän valmistelutyön tulosta. Savonlinnasta oli koottu aivan erityinen lähetystö joka vieraili joulun alla 1945 Helsingissä esittelemässä valtiovallan edustajilla pappilan soveltuvuutta opiston toimipaikaksi.

Tänään vanha ja täysin peruskorjattu pappila on saanut seurakseen 1969 valmistuneen päärakennuksen ja paljon muitakin tiloja. Vaikka ani harva muistaa enää upeat omenatarhat ja oman peruna ja juurespellon osana opiston toimintaa on entinen Säämingin kristillinen opisto nykyinen Savonlinnan kristillinen opisto olennainen osa Pihlajaniemen vireää ja kasvavaa asuinaluea. Eilen, tänään ja huomenna on Ritalanmäki ja opisto omalla paikallaan ja kutsuu sisälleen kaikki meidät, jotka haluamme toteuttaa unelmiamme ja oppia uutta.

SITTEN SAATIIN OPISTO

Lokakuussa 1946 Ritalanmäellä alkoi tapahtua. Ensimmäisen johtajan Mikko Kivekkään johdolla 37 opiskelijaa aloitti opiskelunsa. Oppilaita oli saapunut Säämingin lisäksi mm. Enonkoskelta, Heinävedeltä ja Rantasalmelta. Opiston kuusi opettajaa vastasivat siitä, että raamattutieto, kristinoppi, kirjallisuus, yhteiskuntaoppi ja erityyppiset maatalousaiheet tulivat mahdollisimman hyvin opetetuksi. Tuntien ohella päiväohjelmiin kuuluivat aamu – ja iltahartaudet sekä jumalanpalvelukset. Musiikilla on ollut aina vahva asema opiston toiminnassa. Ensimmäisen lukuvuoden alkaessa aloitti myös opiston oma kuoro jonka toiminnan huippuhetkenä voidaan pitää oman levyn julkaisua jouluna 1978. Kuoro esiintyi myös samaisena vuonna useilla eri paikkakunnilla kuten Hyvinkäällä, Helsingissä ja Lahdessa.

Ensimmäisiin toimintavuosiin kuuluu myös oppilastyönä toteutetun oman Kipinä-lehden ilmestyminen vuonna 1949. Samana vuonna toteutettiin myös joulukeräys ja koko Savonlinnan kaupunkia ravisutti voimakas influenssa aalto joka kosketti myös opiston henkilökuntaa ja opiskelijoita.

Koko 1950-luvun opisto kulki rehtori **Mikko Kivekkään** johdossa. Vuosikymmenen vaihtuessa rehtoriksi opisto sai **Juhani Rannan**. Mitä mahtaakaan vasta valittu rehtori mietti kirjoittaessaan vuoden 1960 vuosikertomukseen seuraavasti:

”Opiston ympärillä ollut innostus on lakannut. Opiston suurta itsenäisyyttä eivät kaikki hyväksy”. Vuosikymmenen vaihtuessa kirkkoon ja yhteiskuntaan alkoivat puhaltua muutoksen tuulet. Ne tuntuivat opistonkin elämässä ja arjessa. Kirkkopoliittikan laiva ui myös opiston satamaan. Herätysliikkeet ja niiden keskinäiset valtasuhteet löivät leimansa moneen asiaan. Vuonna 1961 opisto sai valtakunnallista huomiota kun elokuussa Tasavallan presidentti Urho Kekkonen puolisoineen vieraili opistolla. Muutama päivä presidentin odotetun vierailun jälkeen toteutettiin myös opiston historian ensimmäinen kesäriippikoulu.

Opiston perustamisesta lähtien opisto toimi vierailujen kohteena ja myös opiston rehtori ja opiskelijat vierailivat laajalla alueella usein yli oman maakuntarajojen. Vahva oli myös ulkopuolisten luentojen perinne. Vuonna 1962

luennoitiin musiikin olemuksesta ja puhetekniikasta, maatalousaiheista ja talousasioista. Listaa voisi jatkaa paljon pidemmällekin. Myös oppiainevalikoima ja harrastustoiminnan tueksi muodostuneet kerhot olivat arkipäivää. Aina ei kuitenkaan tarjonta ja kysyntä kohdannut. Opiston alkuvuosina suunniteltiin ja markkinointiinkin mahdollisuutta suorittaa autokoulu opintojen yhteydessä. Vallankumouksellinen idea ei kuitenkaan saanut kannatusta. Meni kymmenen vuotta aikaa ennen kuin vuonna 1964 toteutettiin autokouluopetus vanhojen suunnitelmien pohjalta. Vuonna 1963 opisto koki taas rehtorivaihdoksen kun Juhani Ranta siirtyi seurakuntatyöhön ja hänen tilalleen saapui **Olavi Ronkainen**, joka toimi opiston rehtorina aina vuoteen 1987. Pitkään rehtorikauteen mahtui myös valinta kahteen otteeseen kansanedustajaksi.

HELLUNTAIJUHLIA, TUBERKULOOSIA JA LAKKAUTUSUHKA

Vuonna 1970 opiskelijamäärä kasvoi niin suureksi, että tyttöjen asuntolaksi muutettiin Vuohimäen kartanon päärakennus. Samaisessa tilassa pidettiin työille oma aamuhartaus ja pojille oma eri tiloissa. 1960-luvun lopulla päivänvalon nähnyt opiskelijaneuvosto oli aikaistanut ehdotuksellaan opiston päivärytmiä siten, että syksyllä 1970 jokainen opiskelija heräsi hengelliseen musiikkiin klo 6.45. Samaisena vuonna opiston aloittaessa 25.toimintavuotta myönsi Valtioneuvosto kesäkuun kokouksessaan kansankorkeakoululle perustamisluvan. Lupa toi paljon lisävaatimuksia opetuksen järjestämiseen ja velvoitteet kasvoivat opetuksen järjestäjällä ja opiskelijoilla itsellään. Saman päätöksen seurauksena opiston nimi muuttui Säämingin kristilliseksi opistoksi. Valittujen oppilaiden vastuulla oli toimittaa opistolle tultaessa papintodistus koulua varten, jäljennös koulutodistuksesta sekä erillinen tuberkuloositodistus joka hankittiin erillisestä tuberkuloositoimistosta. Tämä käytäntö jatkui 1970-luvun lopulle saakka. Vuosikymmenten taitteeseen päättyy myös monet muut opiston perinteet. Vuosia jatkuneet helluntaipäivät olivat kuuluneet opiston ohjelmaan vuosien ajan. Ne kokosivat sankoin joukoin opistoaatteen ystäviä, opiston entisiä opiskelijoita ja kiinnostuneita ohikulkijoita monipuolisen ohjelman ympärille. Juhlat olivat iso ponnistus henkilökunnalle ja lukuisille vapaaehtoisille varsinkin vuonna 1972 jolloin helluntaipäivien yhteydessä järjestettiin perinteiset toveripäivät ja osallistujia saapui Ritalanmäelle liki 1000 juhlijaa.

Merkintä vuoden 1989 toimintakertomuksesta:

”Pihlajaniemen ala-asteen kaksi luokkaa ovat edelleen olleet opiskelemassa Touhulassa ja he ovat ruokailleet opistolla sekä käyttäneet liikuntasalia. Linjalan kansalaisopiston liikunta – ja kudontapiirit ovat myös jatkaneet opiston tiloissa toimintaansa. Kylätoimikunta ja jotkin muut yksityiset ovat käyneet viikottain pelaamassa lentopalloa”

Samalla kun opisto oli integroitunut vahvaksi osaksi koko kaupunkia 1990-luvun alkuvuodet toivat mukanaan synkkiä pilviä. Opetushallituksen linjausten perusteella tarkasteltiin toteutuneita opiskelijamääriä ja toteutuneita opiskelijavuorokausia. Taas kerran aivan kuten opiston alkuvaiheessa matkasi Savonlinnan kaupungin lähetystö huhtikuussa 1993 rehtori **Kimmo Maanselän** johdolla eduskuntaan josta tuliaisina oli helpottava viesti siitä, että lakkautusuhan alla olevat opistot saivat jatkaa. Tilannetta selkiinnytti myös vuoden 1994 alusta voimaan tullut kansanopistolaki joka muutti menoperusteisen valtionosuuden suoriteperusteiseksi.

TAPAHTUI RITALANMÄELLÄ EILEN JA TÄNÄÄN

Savonlinnan kristillinen opisto täytti 60 vuotta vuonna 2006. Juhlan kunniaksi julkaistiin juhlakirja ”Tapahtui Ritalanmäellä”, jonka toimitti opiston tuolloinen rehtori **Teuvo V. Riikonen**. Elokuussa 1999 rehtoriksi valittu Riikonen sai johdettavakseen opiston jonka syksyn opiskelijamäärä oli vain 37 opiskelijaa. Vaadittiin uusia tehostamistoimia kaikilla tasoilla. Yhteisen suunnittelun kautta päätettiin perustaa kaksi uutta opintolinjaa: Raamattulinja ja kristillinen taidelinja. Monista ulkoisista syistä johtuen uusista ja toimenpiteistä huolimatta ns. pitkien linjojen opiskelijamäärät pysyivät vuosituuhannen alkuvuodet alhaisina mutta tilannetta korjasi lyhytkurssien aktiivinen osallistujamäärä sekä erityyppiset tapahtumat. Vuonna 2001 opiston eri tilaisuuksissa vieraili liki 8000 osallistujaa. Vuonna 2004 opistolla aloitti ns. kymppiluokka sekä ammatillinen koulunkäyntiavustajalinja. Kukaan ei arvannut vuonna 2006 kun opisto toteutti ensimmäistä kertaa maahanmuuttajien perusopetuslinjan, että jossain vaiheessa aina opistolla läsnä ollut kansainvälisyys ja monikulttuurisuus saisi kokonaan uuden suunnan ulottuvuuden 10 vuotta myöhemmin.

Jatkuu . . .

Johtokunnan pitkäaikainen jäsen Jaakko Heikkilä toi tervehdyksen juhlaamme.

jatkuu . . .

Opiston vt. rehtorina toimi vuonna 2011 nykyinen vararehtori **Soili Isotalo**. Elokuussa 2012 opiston johtokunta kutsui rehtoriksi opiston pitkäaikaisen johtokunnan puheenjohtaja **Tommi Tuunaisen**. Kädessäsä oleva vuosikertomus kertoo siitä mitä Ritalanmäellä tapahtui vuonna 2016. Läsnä ovat maahanmuuttajien perusopetuksen muuttuvat haasteet sekä uuden organisaatiomallin valmistelu ja käyttöönotto. Paljon muuttunut mutta jotain on ennallaan. Opisto on Sinua ja meitä kaikkia varten. Vahvat perinteet lähetystyön ja sotaveteraanien kanssa ovat saaneet rinnalleen uudenlaiset verkostot ja yhteistyötahot. Kuinka ajankohtainen onkaan **Ari "Sande" Santaharjun** kirjoitus opiston juhlakirjassa vuodelta 2006:

"Kasvu ihmisenä tapahtui opistolla kipujen kautta. Opistosta ja ihmisistä siellä muodostui mielenkiintoinen yhteisö, jossa hyvin erilaiset, erilaisista elämäntilanteista, eri puolilta Suomea tulleet ihmiset työstivät omia prosessejaan opiskelun ohella"

Ari Santaharju – opiskelijana Savonlinnan kristillisellä opistolla 1982-83

Ja tämä kaikki tapahtui Ritalanmäellä

Kahvipöydän antimista nauttivat opettaja Juliia Uimonen poikansa kanssa.

Opiston ensimmäisen vuosikurssin opiskelija vuodelta 1946-1947 Sisko Valkonen (os. Lappalainen) rehtori Tommi Tuunaisen ja vararehtori Soili Isotalon seurassa.

Vasemmalla Arja Parkkonen, oikealla Eila Korte

Suomen Valkoisen Ruusun mitalit

Soili Isotalo

Savonlinnan kristillisellä opistolla oli kunnia juhla uusia mitalin saajia itsenäisyyspäivänä 6.12.2016. Tasavallan presidentti **Sauli Niinistö** myönsi eläkkeelle jääneille työntekijöille siistijä Eila Kaarina Kortteelle ja keittäjä **Arja Irmeli Parkkoselle** Suomen Valkoisen Ruusun ritarikunnan mitalit. Eila ja Arja olivat kovin liikuttuneita tiedosta, kun rehtori ilmoitti heille asiasta. Mitalit saapuivat tammikuun alussa ja rehtori luovutti ne johtokunnan kokouksen yhteydessä Eilalle ja Arjalle juhlallisesti kakkukahvien kera. Mitalistien liikuttuneisuus sai henkilökunnan tunteelliseksi. Eila ja Arja ovat olleet aina kovin ystävällisiä, iloisia ja tehneet tunnollisesti työnsä ja paljon enemmänkin.

Aikaisemmin saman mitalin on saanut opiston henkilökunnasta toimistotyöntekijä **Pirjo-Liisa Hirvonen** vuonna 2013.

Rehtori **Tommi Tuunainen** on saanut 2015 Suomen Leijonan Ritarikunnan ritarimerkin.

Kesävieras Pekka Hyysalo

Soili Isotalo

Hei, kuka olikaan tuo iloinen, nuori kaveri tepastelemassa turkoosissa paidassaan opistolla kesällä 2016? Hän jäi ajatuksiini – jotain tuttua hänessä oli. Kyseinen kaverihan oli julkkis, TV:stä tuttu talviurheilija, kilpailut ympäri maailmaa erittäin menestyksekkäästi – joko muistat? Tietysti hän oli freestylelaskija **Pekka Hyysalo**. Pekka oli tullut Savonlinnan kristilliselle opistolle kuntoutumaan Vasa Concept menetelmän avulla!

Opistolla järjestettiin kesällä 2016 ensimmäistä kertaa aivovammapotilaille kuntoutuskurssi, Vasa Concept, ohjaajanaan intialainen, Sveitsissä opiskellut lääkäri **Rajul Vasa**. Hänen luomassa kuntoutusmenetelmässä ainoat apuvälineet ovat jumppamatto ja kuntopallo. Kuntoutuksessa oma keho toimii vastuksena, jolloin aivot pakotetaan muistamaan, kuinka halvaantuneita alueita liikutellaan.

Pekka Hyysalo sai vakavan aivovamman 2010 Ylläksellä hypätessään freestylemäessä vaikeissa olosuhteissa. Hän oli kolme viikkoa koomassa. Ennusteet eivät luvanneet paljoa, mutta toipuminen sujui silti yllättävän hyvin ja jo puolen vuoden jälkeen hän pystyi kävelemään itsenäisesti. Mikään ei häntä lannista, ei edes tapahtunut onnettomuus. Aina hän jaksaa olla iloinen ja ystävällinen. Hänet palkittiinkin vuonna 2014 vuoden positiivisimpana suomalaisena.

Pekka Hyysalo on aktiivinen sosiaalisessa mediassa. Hänen kuntoutumisesta on tehty dokumenttielokuva New Run ja hän on kirjoittanut 2016 esikoisteoksensa Fight Back – toinen mahdollisuus. Kirja on inspiroiva ja rohkaiseva kertomus vakavasti loukkaantuneen nuoren miehen taistelusta takaisin elämään.

Blogissaan Pekka Hyysalo kirjoittaa: ”Vakavan onnettomuuteni jälkeen vuonna 2010 olin vaikean valinnan edessä – joko luovutan tai taistelen takaisin. Halusin taistella. Vuonna 2013 perustin FightBackin auttamaan myös muita päävamman saaneita – brändin, joka välittää toivoa, positiivista ajattelua, tahdonvoimaa ja periksiantamattomuutta kaikenlaisissa elämän tilanteissa.”

Suomi 100 vuotta

Pekka teki 100-vuotiaalle Suomelle uuden vuoden lupauksen, josta meidän kaikkien pitäisi ottaa oppia.

”Tehdään 100 prosenttisesti se, mitä ikinä teemmekin – onnistumme varmasti tällä ohjeella ja saamme iloa elämäämme jaettavaksi muillekin.” (3.1.2017)

”Finland will turn 100 years old this December and I promise to honor my Finnish roots, by going in 100% in whatever I’ll do. Or at least I’ll try to do so. This means that, I’ll have to start choosing things which to embark on a lot more carefully. This is not so easy for me.” (3th January 2017)

Opisto toivottaa Pekan tervetulleeksi niin kuntoutuskurssille kuin muutenkin vierailemaan. Pekka luo uskoa meille kaikille silloinkin, kun arkipäivä näyttää kovin harmaalta. Kaikkea hyvää Pekalle - me seuraamme mielenkiinnolla elämäsi!

Jäänveistoa opiston rannassa

Soili Isotalo

Lasten kikatusta, moottorisahan pörinää, aikuisten juttelua, jään skrappaamista, nuotiotulen loimua, herkullista ruokaa ja saunomista – siitä on Savonlinnan kristillisen opiston jäänveistokurssi tehty. Opiston upean rantasauna Vilpun edessä aukeaa laaja Pihlajavesi, jonka jää on mitä kirkkain ja paras materiaali jäänveistoon. Pihlajaveden jäällä on jäänveistokurssin lisäksi muitakin aktiviteettia; retkiluistelurata, hiihtoladut, kahvila sekä omat polkunsävelijöille ja koirien ulkoiluttajille. Opiston päärakennuksen läheltä on mukava lasten laskea pitkät pulkkamäet rantasauna Vilpulle aina jäälle asti. Talvi on kivaa aikaa, kun on paljon ulkopuuhaa kauniissa miljöössä ja mahdollisuus piipahtaa sisälle juomaan lämmintä mehua, tapaamaan tuttavien ja vaihtamaan viime kuulumiset.

Jäänveistokurssi oli ensimmäistä kertaa vuonna 2016 helmikuussa ja se saavutti suuren suosion. Mikä on järjestäessä kurssia vaikka joka talvi, kun jäätäkin on hyvin saatavilla. Ilmaston muutos ei vielä ole ehtinyt Pihlajavedelle asti.

Jäänveistokurssin pääohjaajana toimi lappeenrantalainen moninkertainen kansainvälisten jäänveistokilpailujen voittaja Juuso Partanen. Juuso sahasi ja nosti isot jäälohkareet avustajiensa kanssa järvestä rauhallisesti ja turvallisesti suurella ammattitaidolla ja kokemuksella. Isot lohkarit kuljetettiin opiston traktorilla rantaan oikeille veistopaikoille. Niin aikuiset taiteilijat kuin pienet lapsetkin skrapasivat taltalla omaa veistostaan välillä Juuson jakaessa tärkeitä vinkkejä työhön. Lopputulos rannassa oli upea. Pitkän päivän ulkopuuhien jälkeen hämärän tullen herkullinen ruoka ja kuuma sauna maittoivat uutterille jäänveistäjille Vilpun rantasaunalla. Illan tullen koko monikymmenpäinen veistäjäporukka siirtyi yöpymään Wanhaan pappilaan. Lukuisat upeat jäänveistokset jäivät rantaan opiston väen ja vierailijoiden ihailtavaksi veistäjien lähtiessä viikonlopun jälkeen virkistyneinä kotiinsa, lämpimät ajatukset mielessä ja hienot kuvat kätensä työstä kännyköissään. - Jäänveisto on antoisa talviharrastus.

HENKILÖKUNTA 2016

Tuunainen Tommi rehtori
Isotalo Soili vararehtori, kädentaitojen linjan vastaava
opettaja, lyhytkurssiopetusta

Toimisto

Hirvonen Pirjo Liisa, toimistonhoitaja
Huvi Tero, työllisyyden hoidon suunnittelija
Kiuru Elisa, oppisopimus
Konnu Mirja, toimistotyöntekijä
Orlova Anne, toimistotyöntekijä
Partanen Hanna, koulunkäynnin ohjaaja

Keittiö

Matikainen Paula, emäntä
Parkkonen Arja, keittäjä
Silvast Eeva-Riitta, keittäjä
Suomalainen Sanna, kokki

Kiinteistöhuolto

Abdurahman Ibrahim, siistijän apulainen
Kiesiläinen Jukka, kiinteistöhoitaja
Korte Eila, siistijä
Lyytikäinen Jaana, siistijä
Makkonen Heimo, oppisopimus
Räsänen Kaija, siistijän apulainen
Viremo Ilpo, kiinteistöhoitajan apulainen

IT-tuki

Pitkänen Petteri

Päätoimiset opettajat

Härkönen Elina, maahanmuuttajien perusopetuksen
vastaava opettaja
Koskela Marja, maahanmuuttajien suomen kielen
2:linjan ja intensiivikurssin vastaava opettaja
Kosonen Elise, taidelinjan vastaava opettaja
Puustinen Kaisa, Nutukka-ryhmän vastaava opettaja ja
syyslukukaudella maahanmuuttajien perusopetuksen
vastaava opettaja
Reinikainen Minka, maahanmuuttajien perusopetuksen
vastaava opettaja
Strand Helena, maahanmuuttajien suomen kielen
linjan vastaava opettaja, lyhytkurssiopetus

Nutukka-ryhmä

Anttonen Jukka, opettaja
Puustinen Kaisa, opettaja
Aho Santeri, avustavat tehtävät, päivystys
Auvinen Tarkko, vapaa-ajanohjaaja, asuntolan valvoja
Budanov Yan, avustavat tehtävät, päivystys
Huittinen Lasse, vapaa-ajanohjaaja, asuntolan valvoja
Hämäläinen Janne, päivystys
Jaff Shaho, koordinaattori
Karppinen Sanna, vapaa-ajanohjaaja, asuntolan
valvoja
Karttunen Sami, vapaa-ajanohjaaja, asuntolan valvoja
Kimari Kalle, vapaa-ajanohjaaja, asuntolan valvoja
Laine Ulla, vapaa-ajanohjaaja, asuntolan valvoja
Ranta Janne, vapaa-ajanohjaaja, asuntolan valvoja
Reinikainen Olli, vapaa-ajanohjaaja, asuntolan valvoja
Silvennoinen Roope, vapaa-ajanohjaaja, asuntolan
valvoja
Veinola Tuija, vapaa-ajanohjaaja, asuntolan, valvoja

TUNTIOPETTAJAT PERUSOPPIJAKSOLLA JA KURSSEILLA

Karjalainen Minttu, englannin kieli
Koivunen Simo, sarjakuvakurssi
Liikanen Anu, historia- ja yhteiskuntaoppi
Muukkonen Juha, hepream kieli
Orlova Anne, venäjän kieli
Pitkänen Petteri, Ma, Fy, Ke, TVT
Shershneva Elena, suomen kieli
Sihvonen Juho, media-assistentti, sarjakuvakurssi
Tokola Airi, musiikin maisteri, laulun opetus laulun
mestarikurssilla
Turunen Anu, ruotsin kieli
Uimonen Julia, englannin kieli
Valtonen Tero, säästys laulun mestarikurssilla
Vartio Laura, musiikkipedagogi, bändiharjoitukset
Lueteltujen opettajien lisäksi kaikilla linjoilla ja kursseilla
on ollut useita eri alojen asiantuntijoita.

KANNATUSYHDISTYS

Yleiset kokoukset

Vuosikokous pidettiin opistolla 17.4.2016.
Läsnä oli kuusi kannatusyhdistyksen jäsentä.
Kokouksessa käsiteltiin sääntömääräiset asiat ja
päätös lisäkiinnitysten ottamisesta.
Vuonna 2016 kannatusyhdistyksen jäsenmaksun
suoritti 52 henkilöä. Vuosijäseniä on 58, ainaisjäseniä
60 ja yhteisjäseniä 16. yhteensä 134 jäsentä.
Kannatusyhdistyksen hallitus / opiston johtokunta 2016
Puheenjohtaja Lindeberg Anna-Mari, FT, mus.lehtori
2014-2017.
Varapj. Virtanen Kari, talousjohtaja 2014-2017
Heikkilä Jaakko, käänntäjä 2015-2018
Härkönen Reima, rehtori 2014-2017
Mikkonen Tero 2013-2016
Mutka Anne, yritysneuvoja 2014-2016
Rautiainen Pekka, yrittäjä 2015-2018
Saramäki Kati, lukion lehtori 2015-2018
Tyni Tero, srk-pastori 2013-2016
Johtokunnan kokouksiin on osallistunut myös rehtori,
joka toimi esittelijänä ja sihteerinä. Puhevaltaisena on
kokouksissa myös ollut henkilökunnan edustajana Anne
Orlova. Johtokunta kokoontui 5 kertaa ja pöytäkirjoihin
tuli 64 pykälää.

KUNNIAJÄSENET

Heikkilä Suoma
Juutilainen Kimmo
Juutilainen Ritva
Liukko Arto
Liukko Rauni
Mutttilainen Pirjo
Repo Irma
Ronkainen Olavi
Rönkkönen Siilas
Tegelberg Viljo
Torpakko Pirkko

SKO HENKILÖKUNTA 2016

Vasemmalta: Jaana, Petteri, Riitta, Paula, Jukka, Shaho, Soili, Sanna, Sanna, Pirjo Liisa, Eeva-Riitta, Tommi, Juliia, Olli, Marja, Elina, Tero, Laura, Anne, Jukka, Elisa, Minka, Hanna, Kaisa, Helena.

A circular arrangement of footprints on a textured, light brown background. The footprints are arranged in a circle, with some showing distinct tread patterns. The background has a subtle, mottled texture.

www.sko.fi